

Warszawa, dnia 13 grudnia 2019 r.

Poz. 42

DECYZJA NR DRR-WRRR.712.6.2019.EM PREZESA URZĘDU TRANSPORTU KOLEJOWEGO

z dnia 30 września 2019 r.

w sprawie zgody na rozwiązanie umowy o wykorzystanie zdolności przepustowej.

DECYZJA

Na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity: Dz. U. z 2018 r., poz. 2096 z późn. zm.), zwanej dalej „k.p.a.” w związku z art. 13 ust. 1 pkt 1 lit. b, art. 13a ust. 1 oraz art. 30c ust. 6 i 7 ustawy z dnia 28 marca 2003 r. o transporcie kolejowym (tekst jednolity: Dz. U. z 2019 r., poz. 710 z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą o transporcie kolejowym”, po rozpoznaniu wniosku PKP Polskie Linie Kolejowe S.A. z siedzibą w Warszawie, z 4 lipca 2019 r., o udzielenie zgody na rozwiązanie umowy nr 60/012/193/00/27000105/18 z 16 listopada 2018 r. o wykorzystanie zdolności przepustowej do przewozu rzeczy w rozkładzie jazdy pociągów 2018/2019 zawartej z Centrum Logistyczne w Łosośnej sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie,

- 1) **wyrażam zgodę na rozwiązanie umowy nr 60/012/193/00/27000105/18 o wykorzystanie zdolności przepustowej do przewozu rzeczy w rozkładzie jazdy pociągów 2018/2019 zawartej 16 listopada 2018 r. pomiędzy PKP Polskie Linie Kolejowe S.A. z siedzibą w Warszawie a Centrum Logistyczne w Łosośnej sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie;**
- 2) **niniejszej decyzji nadaję rygor natychmiastowej wykonalności.**

UZASADNIENIE

Stan faktyczny.

16 listopada 2018 r. została zawarta umowa nr 60/012/193/00/27000105/18 o wykorzystanie zdolności przepustowej do przewozu rzeczy w rozkładzie jazdy pociągów 2018/2019, zwana dalej „Umową”, pomiędzy PKP Polskie Linie Kolejowe S.A., zwaną dalej „PKP PLK” bądź „Zarządcą”, a Centrum Logistyczne w Łosośnej sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie, zwaną dalej „Przewoźnikiem” lub „CLL”.

W piśmie z 4 lipca 2019 r. (data wpływu do Urzędu Transportu Kolejowego 12 lipca 2019 r.) Zarządca zwrócił się do Prezesa Urzędu Transportu Kolejowego, zwanego dalej „Prezesem UTK”, o udzielenie zgody na rozwiązanie Umowy z uwagi na niuregulowanie opłat za 2 okresy rozliczeniowe ~~☒--☒~~¹ przez Przewoźnika. Przedmiotowy wniosek, zwany dalej „Wnioskiem”, zawierał następujące załączniki:

- 1) umowa nr 60/012/193/00/27000105/18 z 16 listopada 2018 r. o wykorzystanie zdolności przepustowej do przewozu rzeczy w rozkładzie jazdy pociągów 2018/2019 zawarta z CLL;
- 2) pismo z 16 maja 2019 r., znak: IUS5a-82040-03.5/19, dotyczące wyznaczenia ostatecznego 14-dniowego terminu do uregulowania zaległych należności;
- 3) postanowienie Sądu Rejonowego w Białymstoku VIII Wydział Gospodarczy, sygn. akt VIII GR 6/19, dot. otworzenia postępowania sanacyjnego w stosunku do CLL.

Uzasadniając Wniosek, PKP PLK poinformowała, że prowadzone przez nią dotychczas działania windykacyjne nie doprowadziły do uregulowania przez Przewoźnika należności za korzystanie z infrastruktury kolejowej. Zarządca wskazał, że według stanu na dzień 28 czerwca 2019 r., saldo bieżących wymagalnych należności wynikających z niuregulowania opłat za 4 okresy rozliczeniowe, (tj. od 1-28 lutego 2019 r. do 1-31 maja 2019 r.) wyniosło ~~☒--☒~~ zł.

Prezes UTK pismem z 18 lipca 2019 r., znak: DRR-WRRR.712.6.2019.8.EM, zawiadomił PKP PLK i CLL, zwane dalej łącznie „Stronami”, o wszczęciu na wniosek Zarządcy postępowania administracyjnego w przedmiocie wyrażenia zgody

¹ Oznaczenie ~~☒--☒~~ pokazuje usuniętą treść będącą tajemnicą przedsiębiorcy

na rozwiązanie Umowy. W tym samym piśmie Prezes UTK zawiadomił Strony o uprawnieniach wynikających z art. 10 k.p.a., tj. o możliwości złożenia ostatecznych oświadczeń i stanowisk w sprawie oraz wypowiedzi co do zebranych dowodów i materiałów, w terminie 14 dni od dnia otrzymania pisma. W tym samym piśmie poinformowano Strony o dokumentach załączonych do materiału dowodowego postępowania.

Strony nie skorzystały z przysługującego im uprawnienia.

Pismem z 9 sierpnia 2019 r., znak: DRR-WRRR.712.6.2019.9.EM, Prezes UTK zawiadomił Strony, że niniejsze postępowanie nie zostanie zakończone w terminie, o którym mowa w art. 35 § 3 k.p.a. oraz wyznaczono nowy termin załatwienia sprawy na dzień 16 września 2019 r.

Prezes UTK, pismem z 9 września 2019 r., znak: DRR-WRRR.712.6.2019.12.EM poinformował Strony, że postępowanie nie zostanie zakończone w terminie, o którym mowa w zawiadomieniu z 9 sierpnia 2019 r. Nowy termin załatwienia sprawy został wyznaczony na dzień 23 września 2019 r. Ponadto Prezes UTK poinformował, że do materiału dowodowego dołączono autoryzację bezpieczeństwa nr PL2120150007 wydaną przez Prezesa UTK dla PKP PLK.

Pismem z 10 września 2019 r. znak: DRR-WRRR.712.6.2019.13.EM Prezes UTK wezwał PKP PLK do uiszczenia opłaty skarbowej na podstawie art. 1 ust. 1 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (tekst jednolity: Dz. U. z 2019 r., poz. 1000 ze zm.). Prezes UTK poinformował, iż opłata z tytułu wydania decyzji wyrażającej zgodę na rozwiązanie umowy o wykorzystanie zdolności przepustowej, została naliczona zgodnie z częścią I pkt 53 załącznika do ww. ustawy i wyniosła 10 zł (słownie: dziesięć złotych).

Potwierdzenie ww. wpłaty zostało przesłane do Urzędu Transportu Kolejowego 24 września 2019 r.

Mając na względzie powyższy stan faktyczny, Prezes UTK zważył, co następuje.

Niniejsze postępowanie zainicjowane zostało wnioskiem Zarządcy z 4 lipca 2019 r. o wyrażenie przez Prezesa UTK zgody na rozwiązanie Umowy zawartej pomiędzy PKP PLK a Przewoźnikiem.

Umowa nr 60/012/193/00/27000105/18 z 16 listopada 2018 r. o wykorzystanie zdolności przepustowej do przewozu rzeczy w rozkładzie jazdy pociągów 2018/2019 została zawarta między PKP PLK posiadającą autoryzację bezpieczeństwa nr PL2120150007 a Przewoźnikiem posiadającym certyfikat bezpieczeństwa część A (nr PL1120170013) oraz część B (nr PL1220170020) oraz licencję nr WPR/212/2012 wydaną przez Prezesa UTK.

Zgodnie z art. 10 ust. 1 pkt 1 ustawy o transporcie kolejowym, Prezes UTK jest centralnym organem administracji rządowej będącym krajową władzą bezpieczeństwa i krajowym regulatorem transportu kolejowego w rozumieniu przepisów Unii Europejskiej m.in. z zakresu regulacji transportu kolejowego.

Natomiast stosownie do art. 13 ust. 1 pkt 1 lit. b ustawy o transporcie kolejowym, *do zadań Prezesa UTK, w zakresie regulacji transportu kolejowego, należy nadzór nad sprawiedliwym i niedyskryminującym traktowaniem przez zarządców wszystkich aplikantów w zakresie dostępu do infrastruktury kolejowej przez nadzór nad zawieraniem umów o przydzielenie zdolności przepustowej oraz o wykorzystanie zdolności przepustowej.*

Konkretyzacją tego obowiązku jest art. 30c ust. 6 ustawy o transporcie kolejowym, który stanowi, że *rozwiązanie umowy o wykorzystanie zdolności przepustowej wymaga zgody Prezesa UTK, udzielonej w drodze decyzji.*

Stosownie do art. 13a ust. 1 ustawy o transporcie kolejowym, do postępowania przed Prezesem UTK stosuje się, z zastrzeżeniem art. 13b ust. 2 i 3, przepisy k.p.a.

Zgodnie z treścią art. 104 § 1 k.p.a., organ administracji publicznej załatwia sprawę przez wydanie decyzji, chyba że przepisy kodeksu stanowią inaczej.

Wobec treści powyższych przepisów stwierdzić należy, że Prezes UTK jest organem właściwym do rozstrzygnięcia niniejszej sprawy.

Poza sporem pozostaje fakt, że Zarządca był uprawniony do skorzystania z możliwości określonej w art. 30c ust. 6 ustawy o transporcie kolejowym jako strona umowy będąca przedmiotem postępowania. Zgodnie bowiem z treścią tego przepisu *rozwiązanie umowy o wykorzystanie zdolności przepustowej wymaga zgody Prezesa UTK, udzielonej w drodze decyzji.* Jest to postępowanie prowadzone na wniosek, który złożyć mogą strony umowy, której dotyczy wniosek a zatem Zarządca lub Przewoźnik.

PKP PLK do wniosku inicjującego przedmiotowe postępowanie załączyła postanowienie Sądu Rejonowego w Białymstoku, VIII Wydział Gospodarczy, z 12 kwietnia 2019 r. o otwarciu postępowania sanacyjnego (sygn. akt VIII GR 6/19), w którym został m.in. odebrany zarząd własny Przewoźnikowi i wyznaczono zarządcę w osobie ~~☒--☒~~. Ze względu na to adresatem niniejszej decyzji stał się zarządca sanacyjny czyli ~~☒--☒~~ z siedzibą w Szczecinie działający na rzecz Przewoźnika. Zgodnie bowiem z art. 311 ust. 1 ustawy z dnia 15 maja 2015 r. Prawo restrukturyzacyjne (tekst jednolity: Dz. U. z 2019 r., poz. 243 z późn. zm.), zwanej dalej „Prawem restrukturyzacyjnym”, *postępowania sądowe, administracyjne, sądowoadministracyjne i przed sądami*

polubownymi dotyczące masy sanacyjnej mogą być wszczęte i prowadzone wyłącznie przez zarządcę albo przeciwko niemu. Postępowania te zarządca prowadzi w imieniu własnym na rzecz dłużnika.

Prezes UTK oparł ustalenia mające znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy na twierdzeniach PKP PLK zawartych we Wniosku oraz informacjach znajdujących się w dokumentach stanowiących załączniki do Wniosku oraz na faktach znanych Prezesowi UTK z urzędu, stwierdzając, co następuje.

Strony zawarły Umowę 16 listopada 2018 r. na okres obowiązywania rozkładu jazdy pociągów 2018/2019, tj. od 9 grudnia 2018 r. do 14 grudnia 2019 r. Umowa obowiązywała zatem w dacie wydawania przedmiotowej decyzji.

W § 7 Umowy Strony określiły za co w trakcie trwania rozkładu jazdy 2018/2019 PKP PLK będzie pobierać opłaty od Przewoźnika.

Zgodnie z brzmieniem wyżej wskazanego przepisu, *W ramach Umowy Zarządca pobiera opłaty:*

- 1) *za minimalny dostęp do infrastruktury kolejowej obejmujący:*
 - a) *opłatę podstawową za zrealizowany przejazd pociągu,*
 - b) *opłatę za postój pojazdów kolejowych nie krótszy niż 2 godziny na torach nie będących OIU,*
 - c) *opłatę manewrową za zrealizowane manewry;*
- 2) *rezerwacyjne za niewykorzystaną w całości lub części przydzieloną zdolność przepustową;*
- 3) *za korzystanie z infrastruktury kolejowej o szerokości torów 1520 mm;*
- 4) *za opracowanie studium rozkładu jazdy pociągów;*
- 5) *za korzystanie z OIU.*

Zgodnie z § 12 ust. 1 Umowy, za zrealizowane usługi Zarządca wystawia faktury w terminie do 7 dni po zakończeniu okresu rozliczeniowego. Natomiast zgodnie z ust. 4 obowiązkiem CLŁ jest, wnoszenie opłat w terminie *21 dni od daty wystawienia faktur, na rachunek wskazany w fakturach.* Należy podkreślić, że stosownie do § 16 ust. 7 Umowy, *w przypadku nieuregulowania przez Przewoźnika opłat przewidzianych Umową za 2 okresy rozliczeniowe lub nieprzedstawienia albo nieuzupełnienia wymaganego zabezpieczenia, o którym mowa w § 13, Zarządca zawiadamia o tym Prezesa Urzędu Transportu Kolejowego i pisemnie wyznacza Przewoźnikowi dodatkowy ostateczny termin do zapłaty, nie dłuższy niż 14 dni od daty otrzymania wezwania. Po bezskutecznym upływie dodatkowego terminu i niedokonaniu przez Przewoźnika spłaty całej zaległej należności, Zarządca występuje do Prezesa UTK z wnioskiem o zgodę na rozwiązanie Umowy.* Z opisanego w niniejszej decyzji stanu faktycznego, a także z treści tego przepisu wynika, że Zarządca złożył do Prezesa UTK Wniosek po wyczerpaniu środków dochodzenia zaległych należności, zgodnie z zasadami określonymi w § 16 ust. 7 Umowy. Przesłanką do wystąpienia przez Zarządcę do Prezesa UTK z wnioskiem o rozwiązanie Umowy jest zaleganie przez Przewoźnika z opłatami za 2 okresy rozliczeniowe. Zgodnie z oświadczeniem Zarządcy z 16 maja 2019 r., do Przewoźnika zostało nadane pismo znak: IUS5a-82040 - 03.5/19, w którym Zarządca wezwał CLŁ do uiszczenia zaległych płatności w ciągu 14 dni od daty odebrania pisma. Przewoźnik, mimo poinformowania o możliwości zajęcia stanowiska w sprawie oraz wypowiedzenia się co do zebranych dowodów nie skorzystał z tego uprawnienia. Tym samym CLŁ nie zanegowała faktu otrzymania wskazanego pisma. Prezes UTK uznał więc dostarczenie pisma za udowodnione. Z tych samych względów za udowodnioną uznać należy okoliczność, że na dzień 28 czerwca 2019 r. CLŁ zalegał względem Zarządcy z opłatami za 4 okresy rozliczeniowe. Tym samym przesłankę z § 16 ust. 7 Umowy, pozwalającą Zarządcy na wystąpienie do Prezesa UTK z wnioskiem o zgodę na rozwiązanie Umowy, należy uznać za spełnioną.

Mając na uwadze powyższe rozważania, Prezes UTK uznał za zasadne wyrażenie zgody na rozwiązanie Umowy zawartej pomiędzy PKP PLK a CLŁ. Zgodnie bowiem z oświadczeniem Zarządcy na dzień 28 czerwca 2019 r. CLŁ zalegała na rzecz PKP PLK z opłatami za wykorzystanie zdolności przepustowej w wysokości ~~3~~ zł. Przewoźnik w czasie trwania niniejszego postępowania administracyjnego nie zanegował tego faktu, a żadna ze stron nie zgłosiła Prezesowi UTK faktu uiszczenia zaległości. Należy więc przyjąć, że CLŁ nie dokonała ww. opłat, zasadne więc jest wydanie niniejszej decyzji.

Zgodnie z ustawą o transporcie kolejowym Prezes UTK jest organem regulacyjnym, w związku z tym wydając niniejszą decyzję, kierował się koniecznością zapewnienia równoprawnego traktowania wszystkich aplikantów. Wziął również pod uwagę uzasadniony interes Zarządcy przejawiający się w prawie do rozwiązania stosunku prawnego z kontrahentem nieregulującym zobowiązań umownych oraz konieczność zapewnienia ciągłości świadczenia usług na rynku kolejowym. Mając na uwadze powyższe, Prezes UTK uznał za zasadne wyrażenie zgody na rozwiązanie Umowy również ze względu na możliwość zatrzymania dalszego wzrostu zobowiązań po stronie CLŁ. Ponadto wyrażenie zgody na rozwiązanie Umowy może przyczynić się do bardziej efektywnego wykorzystania infrastruktury kolejowej przy zapewnieniu ciągłości płatności za usługi świadczone przez Zarządcę. Wskazać należy ponadto, że umowa, której Wniosek dotyczy, obejmuje wykonywanie przewozu towarów co oznacza, że rozwiązanie umowy nie będzie miało znaczenia dla pasażerów i ich interes poprzez wydanie przedmiotowej decyzji nie zostanie naruszony. Wydanie takiej decyzji nie zagraża zatem dobru ogólnie pojętego rynku kolejowego, a jednocześnie leży w uzasadnionym interesie Zarządcy.

Należy jednak podkreślić, że wyrażenie przez Prezesa UTK zgody na rozwiązanie Umowy nie determinuje jednak jej ostatecznego rozwiązania. To Zarządca podejmuje bowiem decyzję czy skorzystać z takiej możliwości po otrzymaniu zgody Prezesa UTK, wydanej w świetle art. 30c ust. 6 ustawy o transporcie kolejowym. Ponadto wydanie przedmiotowej decyzji nie przesądza o możliwości rozwiązania tej umowy w toku toczącego się postępowania sanacyjnego w świetle przepisów Prawa restrukturyzacyjnego.

Ponadto Prezes UTK nadał niniejszej decyzji, na podstawie art. 30c ust. 7 ustawy o transporcie kolejowym, rygor natychmiastowej wykonalności. Zgodnie bowiem z przywołanym wyżej przepisem, *decyzję, o której mowa w ust. 6, wydaje się w terminie miesiąca od dnia wpływu wniosku do Prezesa UTK i nadaje się jej rygor natychmiastowej wykonalności*. Przytaczany przepis ma charakter normy bezwzględnie obowiązującej. Oznacza to, że Prezes UTK nie może swobodnie decydować o tym, czy decyzja powinna mieć nadany rygor natychmiastowej wykonalności, czy też nie. Biorąc zatem pod uwagę jednoznaczny i obligatoryjny charakter tego przepisu, nadanie przedmiotowej decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności było konieczne i uzasadnione.

Mając na uwadze zebrany w postępowaniu materiał dowodowy wniosek PKP PLK zasługuje na uwzględnienie.

Wobec powyższego należało orzec jak w sentencji niniejszej decyzji.

POUCZENIE

Od decyzji nie służy odwołanie. Strona niezadowolona z decyzji może jednak zwrócić się do Prezesa UTK z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy w terminie 14 dni od dnia doręczenia jej decyzji.

Jeżeli strona nie chce skorzystać z prawa do zwrócenia się z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy, może wnieść do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie skargę na decyzję w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji stronie. Skargę wnosi się za pośrednictwem Prezesa UTK. Wpis od skargi wynosi 200 zł (art. 15 w zw. z art. 127 § 3 w zw. z art. 129 § 2 k.p.a. w związku z art. 3 § 2 pkt 1 oraz art. 13 § 2, art. 52 § 1 i § 3, art. 53 § 1 i art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (tekst jednolity: Dz. U. z 2018 r., poz. 1302, zwanej dalej „p.p.s.a.”) w związku z § 2 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2003 r. Nr 221, poz. 2193 z późn. zm.).

Stronie przysługuje możliwość ubiegania się o prawo pomocy, obejmujące zwolnienie strony od kosztów sądowych oraz bezpłatne ustanowienie profesjonalnego pełnomocnika, na zasadach określonych w art. 239 – 262 p.p.s.a.

W trakcie biegu terminu do zwrócenia się do Prezesa UTK z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy, strona może zrzec się prawa do wniesienia tego wniosku. Z dniem doręczenia Prezesowi UTK oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, decyzja staje się ostateczna i prawomocna (art. 127a § 2 w związku z art. 127 § 3 k.p.a.). Złożenie oświadczenia następuje na zasadach ogólnych przewidzianych dla wniesienia podania, określonych w art. 63 § 1 k.p.a.

Prezes Urzędu Transportu Kolejowego *Ignacy Góra*